

کنفرانس ششم سازمان به روال تعیین شده، در دیماه امسال برگزار گردید.

سه ماه پیش از برگزاری کنفرانس، کمیته اجرایی سازمان دستور کار کنفرانس را تعیین نمود که بررسی گزارش سیاسی و تشکیلاتی کمیته اجرایی، پیشنهاد تغییر نام سازمان و انتخاب رهبری جدید را در بر میگرفت. در ضمن از آنجا که مقطع دقیق شکست انقلاب ایران در سازمان مورد بحث بود و این امر به لحاظ تجربی و از نظر تعیین تاکتیکها در آینده، برای سازمان حائز اهمیت بود، این مسأله نیز به عنوان یکی از موارد مورد بررسی در کنفرانس تعیین شده بود. سرانجام پس از سه ماه بحثهای پیش از کنفرانس، کنفرانس ششم به مدت سه روز در دیماه برگزار شد.

کنفرانس با اعلام یکدقیقه سکوت به پاس بزرگداشت خاطره شهدای سازمان و تمامی جانباختگان راه سوسیالیسم آغاز گردید. سپس هیأت رئیسه انتخاب شد و آئین نامه اجرایی به تصویب رسید. یکی از اعضای کمیته اجرایی معیار شرکت رفقا در کنفرانس را اعلام کرد، شرکت کنندگان را معرفی و پایان کار کمیته اجرایی را اعلام نمود.

نخستین مسئله مورد بحث کنفرانس گزارش سیاسی بود. پس از بحثهایی که حول گزارش صورت گرفت کلیت آن به اتفاق آراء به تصویب رسید. تنها مورد اصلاحی، افزودن جنبش اعتراضی مردم کرمانشاه به گزارش بود که قبل از آن تدوین گشته بود. پس از گزارش سیاسی، گزارش تشکیلاتی مورد بحث و بررسی قرار گرفت. این گزارش نیز که حاوی عملکرد بخشهای تشکیلات و کمیته اجرایی سازمان در دو سال گذشته بود، با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید.

بحث بعدی حول پیشنهاد کمیته اجرایی سازمان مبنی بر تغییر نام سازمان به سازمان فدائیان

کنفرانس ششم سازمان برگزار شد

اقلیت بود. این پیشنهاد پس از بحث و بررسی با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید. در پی این مصوبه بحث مربوط به تغییر آرم سازمان مطرح شد که در این زمینه سه پیشنهاد ارائه گردید.

الف استفاده از آرم فعلی تا تهیه آرم جدید
ب حذف آرم فعلی و تهیه آرم جدید
ج حفظ آرم فعلی با ایجاد تغییراتی در آن
منطبق با نام جدید

از آنجا که در دور اول رأی گیری هیچکدام از این پیشنهادات نتوانست اکثریت مطلق آراء را به دست آورد، پس از یکدور بحث مجدد، پیشنهادات دوباره به رأی گذاشته شدند که پیشنهاد دوم با اکثریت نسبی آراء به تصویب رسید.

در همین رابطه کنفرانس تصویب نمود که بند اول از ماده دوم اساسنامه سازمان که به توضیح مختصات آرم سازمان می‌پردازد عاجالتاً از اساسنامه حذف شود و آرم جدید که اجزاء آن داس، چکش و ستاره خواهد بود تهیه گردد. آرم جدید از میان طرحهای رسیده با نظر خواهی از اعضای سازمان به تصویب خواهد رسید.

در رابطه با تغییرات برنامه‌ای، پیشنهادی مطرح شد مبنی بر اینکه به آن بند از برنامه سازمان که به مسأله آلفاء زبان رسمی اجباری می‌پردازد، بند دیگری در مورد به رسمیت شناختن یک زبان رسمی بر مبنای رأی گیری عمومی و آزاد افزوده گردد. این پیشنهاد توسط کنفرانس رد شد.

پس بحث مربوط به مقطع شکست انقلاب آغاز گردید. طی بحث‌ها توضیح داده شد برغم اینکه این مسأله مربوط به گذشته است و ظاهراً چندان مبرم نیست، اما از آنجا که میتوان در اتخاذ تاکتیکهای آتی سازمان مؤثر باشد، کنفرانس می‌بایست نظر قطعی خود را در این مورد اعلام نماید. سه قطعنامه به شرح زیر به کنفرانس ارائه شد:

الف سازمان ما در دوران پس از انشعاب بین اقلیت و اکثریت، در یک مرحله معتقد بوده است که مسأله ادامه انقلاب و تدارک نظامی برای انجام یک قیام مسلحانه مجدد در دستور کار قرار دارد. مبتنی بر این تحلیل شعارها و تاکتیک‌هایی اتخاذ نمود. شعارها و تاکتیکهای سازمان در زمینه تدارک نظامی قیام و برپائی یک قیام مجدد به صورت امری فوری و مبرم، تا زمانیکه جنگ ارتجاعی دولتهای ایران و عراق ادامه داشت و شعار تبدیل جنگ به

جنگ داخلی مطرح بود، صحت و اعتبار داشته است.

ب انقلابی که از اواخر سال ۵۶ آغاز شد و در بهمن ۵۷ رژیم سلطنتی را ساقط نمود، نتایج دوگانه‌ای را به بار آورد. از یک طرف قدرت سیاسی بدست ضدانقلاب افتاد که خواهان توقف و شکست قطعی انقلاب بود، از طرف دیگر توده‌های انقلابی که دستاوردهای مهمی را در جریان قیام به کف آورده بودند، خواهان تداوم و تکمیل انقلاب بودند؛ این دوران خود ویژه که ویژگی‌اش توازن معینی میان انقلاب و ضدانقلاب و کشاکش این دو بود تا اواخر خرداد شصت ادامه داشت. اما با اقدامات سرکوبگرانه همه‌جانبه ضدانقلاب حاکم در ابعاد وسیع و سرتاسری در ۲۰ خرداد شصت و بعد از آن، توازن قوا به نفع ضدانقلاب برهم خورد و انقلاب در سال ۶۰ با شکست قطعی روبرو گردید. از اینرو بعد از آن مقطع اتخاذ تاکتیکهای ما مبتنی بر تدارک فوری قیام اشتباه بود.

ج انقلابی که نقطه اوج آن قیام بهمن ۵۷، سرنگونی رژیم سلطنتی و حاکمیت جمهوری اسلامی بود، پس از خرداد ۶۰ با تفوق قطعی جمهوری اسلامی بر جنبش توده‌ای به شکست قطعی رسید. قطعنامه "ب" با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید.

در ادامه، بحثی حول اتحاد عمل سازمان با سایر سازمانها و جریانات صورت گرفت و قطعنامه زیر با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید:

قطعنامه

اتحاد عمل پایدار سازمان با سایر جریانات تنها میتواند بر محور مسأله سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورائی یا به طور عام‌تر، دولتی از طراز نوین صورت گیرد.

اتحاد عملهای موردی سازمان میتواند با جریاناتی باشد که در مجموع به مسأله سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی، آزادیهای سیاسی و حقوق دموکراتیک مردم، جدایی دین از دولت، برابری حقوق اجتماعی و سیاسی زن و مرد و حق ملل در تعیین سرنوشت خود معتقد باشند.

در زمینه اتحادهای حزبی قطعنامه‌ای از سوی رفیق ارائه گردید که با اکثریت مطلق آراء رد شد.

این قطعنامه به شرح زیر است:

نظر به اینکه سازمان ما جزئی از جنبش کمونیستی ایران می‌باشد مشخص ساختن نیروهای این جنبش

برای تعیین استراتژی حرکت سازمان مهم میباشد. بر مبنای اصولی که سازمان در مورد وحدتهای حزبی اعلام نموده است، احزاب و جریانات زیر این اصول را در کلیت مواضع خود دارا میباشدند. این نباید به معنای وحدت فوری با این جریانات تلقی شود. این فقط بیانگر مشخص کردن بعضی از نیروهای جنبش کمونیستی است علیرغم انحرافات که دارند.

حزب کمونیست کارگری

حزب کمونیست

سچنخا (فصلین)

هسته اقلیت

دفترهای کارگری سوسیالیستی

شورای کار (کون)

چریکها (آرخا)

در وهله اول مبارزه آیدنولوژیک و حرکت و همکاریهای بیشتر با این جریانات در اشکال مختلف می‌باید که مبنای سیاست سازمان قرار گیرد. همچنین همکاری با اتحاد چپ کارگری به عنوان یک بلوک ائتلافی چپ انقلابی نیز می‌باید مبنای سیاست ما قرار گیرد.

کمیته اجرایی در زمره پیشنهادات خود ایضا مطرح کرده بود که علاوه بر ابزارهای موجود برای مبارزه آیدنولوژیک از جمله بولتن بحث داخلی و بیرونی، ستونی در نشریه کار نیز به ابراز نظرات و مباحث اختصاص داده شود. دو پیشنهاد مطرح شده بود که یکی از ایجاد ستونی در نشریه کار مختص اعضای سازمان دفاع میکرد و پیشنهاد دیگر مطرح میکرد این ستون برای استفاده نیروهای خارج از سازمان نیز باز است که نظر دوم با اکثریت مطلق آراء به تصویب رسید. کنفرانس ضوابط درج مقالات در این ستون را نیز تعیین نمود. در پایان نیز بحث مختصری در مورد پیشنهادات مربوط به سازماندهی آتی صورت گرفت. کنفرانس ششم با تعیین رهبری جدید و سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

کمک مالی به سازمان

یک وظیفه انقلابی است